

Bandes
de so

Oscars 2004: descobrint Jan A. P. Kaczmarek

Hàzael González

Un any més, han tornat els premis de sempre, amb l'expectació de sempre i el bon fer de sempre... i ves per on, la cosa ha estat una veritable sorpresa per al nostre país: ens referim naturalment al premi que Alejandro Amenábar s'ha emportat per *Mar Adentro* (*The Sea Inside*, que li diuen per allà, 2004), un premi que no tothom guanya. Des d'aquestes lletres ens afegim a les felicitacions, i li desitjam, al seu director, que no sigui l'únic Oscar que s'emporti a casa, i això val també per la primera cançó en castellà que aconsegueix el premi a la seva categoria, "Al Otro Lado del Río", de Jorge Drexler, feta per *Diarios de Motocicleta* (*The Motorcycle Diaries*, Walter Salles, 2004). Moltes felicitats, als dos.

Anem, però, amb el que ens ocupa a nosaltres, començant com és habitual amb les no sorpreses: nominació número quaranta tres per John Williams, per la (excel·lent, tot ho hem de dir) partitura de *Harry Potter y el Prisionero de Azkaban* (*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*, Alfonso Cuarón, 2004). Crec que gairebé cap persona pot creure que mestre Williams s'emportarà el premi, però això de nominar un treball seu (encara que, com ja hem dit, és una banda sonora memorable) és un costum que es dona molt sovint.

Comença també a ser tradicional trobar un altre compositor sempre nominat, encara que aquest és un home que mai no ha aconseguit el premi: parlem, per suposat, de Thomas Newman, qui enguany estava nominat per *Una Serie de Catastróficas Desdichas*, de *Lemony Snicket* (*Lemony Snicket's A Series of Unfortunate Events*, Brad Silberling, 2004). Setena vegada que Newman, un compositor de molta vàlua i bon fer, es veu nominat, i com sempre, al premi principal. A veure quin any li toca.

Un altre il·lustre nominat, encara que no tan habitual a les llistes com els anteriors, és James Newton Howard, qui amb *El Bosque* (*The Village*, M. Night Shyamalan, 2004) ha tornat a les travesses: aquesta és la sisena vegada que ens trobem al compositor nominat (encara que les nominacions de *Junior*, Ivan Reitman, 1994 i *Un Día Inolvidable* —*One Fine Day*, Michael Hoffman, 1996— varen ser a la Millor Cançó, no a la partitura), i no el vèiem per aquí des de 1997, quan va ser nominat per *La Boda de mi Mejor Amigo* (*My Best Friend's Wedding*, P.J. Hogan, 1997) a l'apartat de Millor Banda Sonora Musical o de Comèdia. Ja sabem que Newton Howard és tot un professional carregat de feines diverses, així doncs, no serà estrany que li reconeguim un d'aquests anys, i tampoc

és estrany que el nominin de tant en tant.

I ara, els nous de trinca: John Debney, un compositor amb moltíssimes feines de tot tipus a la seva esquena (sèries de televisió, pel·lícules fetes per al mercat videogràfic, etc.) ha arribat als Oscars per primera vegada gràcies a *La Pasión de Cristo* (*The Passion of the Christ*, Mel Gibson, 2004), una partitura que ens agrada i ens fa pensar que tal vegada John Debney és un nom a tenir en compte. Però sens dubte, la gran sorpresa ha estat el premi, que és per un altre nou de trinca i, aquest sí, tot un descobriment: Jan A. P. Kaczmarek, qui amb *Descubriendo Nunca Jamás* (*Finding Neverland*, Marc Foster, 2004) ens ha deixat veritablement bocabadats, perquè la seva partitura és enlluernadora i inoblidable. Aquest compositor polonès gairebé desconegut (seves són les partitures d'*Aimée & Jaguar*, Max Färberböck, 1999— o *Infidel* —*Unfaithful*, Adrian Lyne, 2002—, per citar les més conegudes) ha entrat a l'Olimp per la porta gran, sense més mèrits que una feina molt ben feta. Així, doncs, moltes felicitats, encara que si Mr. Eastwood hagués arribat a temps per presentar la candidatura de *Million Dollar Baby* (Clint Eastwood, 2004, amb la qual va guanyar el Globus d'Or), potser la baralla hagués estat una mica més encarnissada. ■

Diarios de Motocicleta.

